

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

Novi Slovenski Štajerc" izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četr let 50 vin; plač uje se naprej. — Posamezna šte 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc, v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Spoštovani volilci ptujsko-ormoškega volilnega okraja.

Srčno se Vam zahvaljujem za izkazano zaupanje, za Vaš trud in Vaše delo. Vesel Vašega zaupanja, delal bom po svojih najboljših močeh v korist kmetskega stanu in v procvit cele naše lepe slovenske domovine.

Na Dunaju, dne 18. maja 1907.

Dr. Miroslav Ploj,

dvorni svetnik, državni in deželni poslanec

Nerednosti po poštnih uradih na Spodnjem Štajerskem.

Opetovano smo se že bavili o »lepi« lastnosti graškemu nemško-nacijonalnemu poštnemu ravnateljstvu podrejenih uradov, a nova dejstva, novi slučajji nas silijo, da podamo javnosti skupno sliko o krivicah in škodi, ki je nam Slovencem povzročila s svojim malomarnim upravljanjem uradniške službe nemško poštno osobje.

Poročalo se je nam že večkrat, da se **poštnem uradu v Ptuj** slovensko naslovljena pisma **odpirajo**; priče imamo, da se je slovensko župnijsko *uradno* pismo dostavilo mestnemu magistratu v Ptuj, a ne župnijskemu uradu, na kojega je bilo naslovljeno; pred kratkim pa smo spet prejeli pritožbo, da se je neki brzovjav iz Ljubljane z važno vsebino izročil popolnoma drugi osebi, kakor je bil namenjen. To se je zgodilo vsled tega, ker nemški uradnik, ki je na uradu brzovjav sprejel, ni razumel slovenskega imena naslovljenca in je namesto pravega napisal napačno ime. Kdo povrne stranki troške, ki so ji nastali vsled nezmožnosti nemškega uradnika?! Poročali pa smo že tudi, da se slovenske stranke psujejo z »vindiše šafe«, da se njihove slovensko izražene zahteve nočejo razumeti itd.

Na **poštnem uradu v Ormožu** načeljuje Nemka in zagrizena sovražnica Slovencev gdč. Martinz, o kateri se poroča, da svoji uradnici zabranjuje vstop v vsako slovensko rodbino in dakaze imamo, da je pustila v svojem uradu poldrugo, oziroma jedno leto ležati **slovenska uradna pisma**, ne da bi jih dostavila oziroma

vrnila na odpošiljatelja, kojega naslov je bil na zavitku tiskan. Ko je dotični odpošiljatelj reklamiral pozneje neko priporočeno pismo, čakati je moral na odgovor cele 3 tedne. Kaj tacega se more dogajati jedino v osrednji divji Aziji!

G. Ig. Knelly, poštar v Ljutomeru, slovenska, na poštni urad naslovljena pisma sploh ne rešuje, četudi je za odgovor priložena znamka. Da dostikrat niti na *izrecno zahtevo* ne da dvojezičnih tiskovin, smo že poročali. Na novo pa se je nam naznanilo, da ondotni pismonoša g. Robinščak nosi naslovljencem »ptujskega Štajerca« v hiše, dočim slovenske liste pušča po gostilnah in pri sosedih, da se često poizgube ali jin dobijo naročniki šele več dni po izidu v roke. Ali je to nepristransko opravljanje uradniške službe?!

Da **nemški poštar na Pristavi, g. Trummer**, na dopisih slovenska krajevna imena nadomešča z nemškimi, da le nerad daje dvojezične tiskovine, je obče znano. Tozadevno smo se že pritožili.

O **uradniški sposobnosti** nekaterih poštnih uradnikov v Mariboru pa sledeče! Naš list ima naročen g. Kuna Potočnik v Limbušu, pošta Bistrica pri Mariboru. Od aprila letos pa se nam je vsaka številka lista vrnila z opazko: »Brunndorf bei Marburg unbekant, retour Laibach«. Radi bi vedeli, od kdaj se imenuje »Limbuš« nemški »Brunndorf«. Istotako se bralnemu društvu v Studencih pri Mariboru naš list dostavi komaj v vsakih kvatrih po enkrat, dasi ga redno vsako številko odpošljemo. Da sede v mariborskem poštnem uradu zaprisežene osebe, ki stranko z začudenjem vprašajo: »Was ist das dopisnica?« nam ni nič novega.

A zdaj vprašamo, kdo je kriv vseh teh nerednosti po naših poštah; kdo je kriv, da se poštni promet ovira?

V prvi vrsti gotovo nam Slovencem sovražno nemško poštno ravnateljstvo v Gradcu, ki med nas pošilja **namenoma** uradnike, nevešče našega jezika; potem pa tudi mi Slovenci sami, ki se vse premalo brigamo za odstranitev teh razmer. Te razmere se dajo odpraviti le, ako vsak posameznik, bodisi že kmet, dijak, učitelj, duhovnik ali doktor, občuje po vseh naših poštnih uradih **jedino slovenski**, da se nadalje proti vsaki nerednosti pošte, izzivanju ali sramotenju od strani nemškega poštnege osobja brezobzirno pritoži na trgovinsko ministrstvo na Dunaju ali vsaj nam;

tretjič pa je treba, da se naši gg. državni poslanci z vso odločnostjo zavzamejo za odpravo teh kričečih krivic, katerim smo izpostavljeni zlasti mi, pod c. kr. poštne urade na Spodnjem Štajerskem pripadajoči Slovenci.

Naše upravnništvo nabralo je v tej zadevi precej gradiva in ga bo v kratkem izročilo v roke gg. državnim poslancem, katere že danes pozivljemo, da zastavijo vse svoje moči v to, da zadobimo tudi mi Slovenci glede poštne osebnosti jednake pravice, kakor jih imajo na severu Čehi in na jugu Italijani, da se nadalje ukrene vse potrebno, da se bo med nami Slovenci vršil poštni promet **varno, zanesljivo in nemoteno** ter da slovenske stranke ne bodo več nemškimi uradnikom le predmet zasmehovanja in psovanja, kakor do zdaj.

Naši rojaki pa naj nas še nadalje podpirajo s poročili o poštnih zadevah ter nam zanesljivo in nemudoma naznanijo vse prestopke, ki bi jih zakrivil ta ali oni poštni uslužbenec. C. kr. uradi brez izjeme so za ljudstvo, za prebivalstvo, zato morajo odgovarjati vsem potrebam prebivalstva. Prišel je čas, da moramo začeti temeljito, odločno in pošteno obračunati z vsakim neredom. Za ljudstvo smo tukaj in zanj ne zahtevamo nič drugo, kakor samo njegovo pravico in red. To pa brezobzirno.

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Slovani so brezskrbni in dobre volje.

Za dobro voljo nas lahko zavida svet. Slovenec je od rojstva nagnjen k veseli družbi in uživanju, ne pa k žalosti in premišljevanju. Živa zdrava kri mu vre po žilah, mišice ima urne in močne in to daje njegovemu telesu tisto krepkost, ki je vidiš pri Slovanih. Slovenec ima jasno odkrito oko, iz obraza mu siju prijaznost, jezik se mu suče rad. Nемеc pa te mrko pogleda, in je neprijazen. Da so Slovenci drugačni, vročega srca in veselejši, to ni sad vzgoje in vaje, ampak to je dano od rojstva. Polno srce hoče govoriti, hoče peti in plesati. Kjer sta 2 Slovenca, tam se poje. Hiša njiva, travnik, gorica, vse je polno petja. Vroč dan ni utrudil žanjic z žarom, trdom, potom in gladom, čuj, kako pojejo zvečer. No, potem pa idi poslušat še na nemško zemljo in povej, ali je tudi tam tako ljudstvo. — Lahko rečemo, da solnce nima pod seboj tako odkritega, čutečega, brezskrbnega, veselega ljudstva kakor so Slovani. Ljudstvo ki je tako gostoljubno in veselo, ni nikdar tako slabo, grdo, tatinsko kako so nas opisovali nemški pisatelji. Samo tisti je lahko surov in brezsrčen, uporen in škodoželjen, ki ima temno oko in zamračeno čelo. To pa niso Slovenci.

Slovani ljubijo od nekdanj svoj jezik.

Lahko rečeš, da to stori vsak človek, premisli, da so napadli tuje od nekdanj Slovanstvo in slovanski jezik. Pomisli da je z ognjem in mečem iztrebil po stoletnih vojskah cela plemena po Pruskem in pri nas. Pomisli, da so Mongoli, Tatarji, Madžari in Turki stotletja razjedali slovansko telo. Če to vse dobro pretehtaš, potem pa se lahko začudiš, da še sploh nahajaš tupatam kakega Slovana na svetu in da ne kažejo zad-

njih Slovencev kje v kakem dunajskem ali berlinskem muzeju med drugimi starinami. Čim bolj so nas sovražniki preganjali, tembolj je ljubil Slovan svojo domovino in svoj jezik. Noben jezik na svetu ni imel toliko nasprotnikov in preganjalcev in vendar so izšli iz vseh teh bojev mladi rodovi še krepkejši in zavednejši in so premagali sovraštvo, zavist in surovost sosedov.

Še danes stojimo in bomo stali krepko, dokler bo stal svet. Ljubimo svoj jezik. Učimo svojo mladino, naj vztraja na poti starišev in naj zvesto ohrani, kar je podedovala: *Svoj mili in dragi slovenski jezik.*

Slovani ljubijo mir.

Naše oko sega daleč nazaj v slovensko preteklost, toda nikjer ne nahajamo v ljudstvu surovosti in želje po napadanju. Miroljublje in tiha prijaznost nas spremljata povsod. Če so pokazali Slovani pogostoma juška srce in hrabro roko, se to ni zgodilo iz hudobnih roparskih želj, ampak iz sile, da so se branili. Tukaj se konča miroljublje, kadar te sosed napada, kadar ti mori deco in brate. Le pustimo drugim, naj jim zgodovina našteva število umorjenih vladarjev, potoke prelite krvi. Naša zgodovina pa naj hvali naše delo.

Slovenci so še danes hrabri vojaki, toda ne za to, da bi morili, požigali in pustošili, ampak da branijo sebe, svoje domovine in svojega vladarja pravico in svobodo.

Naše knjige ne pišejo nikdar o tujih narodih s takim zaničevanjem, kakor oni o nas. Slovenec ne mara o drugih slabo govoriti. Slovenec tujca ali soseda rajši spoštuje nego bi klevetal o njem. Slovenec rajši pozabi na storjeno mu krivico, nego bi jo maščeval. Slovenec ne žali, Slovenec ne pravi: »nemški pes«, kakor se rada onesnažijo nemška usta z besedo: »Windischer Hund.«

Slovani so gostoljubni.

Slovansko gostoljubnost hvalijo vsi stari pisatelji, na primer Mavricij, cesar Leon, Adam Bremenski, Ebon, Helmold itd.

Mavricij (582—602) poroča, da spremljajo Slovani gosta iz kraja v kraj. Gosta razžaliti je največji greh; kdor bi žalil tujca, zoper tistega bi začeli vojsko ali pa bi mu požgali hišo.

Adam Bremenski (1076) pravi, da ga ni na svetu naroda nad Slovane, kar se tiče gostoljubnosti. Gostoljubnost in spoštovanje starišev je prva čednost Slovanov, pravi Helmold (12. stol.).

Nemški popotniki so se čudili, kako sijajno so je pogostili v slovanskih mestih, ker tega med pogani niso pričakovali (tako pravi Ebon).

Toda ne samo tujcem se je dobro videla slovanska gostoljubnost, ampak tudi bojnim ujetnikom. Ujetniki so se lahko za kratek čas vrnili domov, ali pa so radovoljni ostali pri Slovanih. Kruto niso Slovani ravnali z ujetniki.

Žal, da tuje slovansko gostoljubnost izrabljajo.

Druge lastnosti Slovanov.

Spolnimo si sliko, ki jo imamo o Slovanih iz dosedanjih sestavkov.

Slovani ljubijo čistost in snago povsod, imajo priproste in lepe navade, spoštujejo stare ljudi in so zvesti.

Za vse te lastnosti in čednosti si poiščeš lahko povsod primerov.

Da je prišlo v značaj ljudstva tudi nekaj *slabih navad* in lastnosti, kdo bo se temu čudil, če pozna, v kakih razmerah živimo od nekdanj. Zaradi prevelike miroljubnosti nas vedno tlačijo nazaj, nemški gospodarji so nam vcepili mnogo kvarljivega v navade in v jezik. Tuji so dobivali vedno večji upliv in so oslabili in onečistili jezik in čut narodnosti in samozavesti. Toda če smo vendar le rešili še do danes toliko navdušenja, vroče ljubezni do jezika in naroda, potem ne smemo obupati.

Domače novice.

Uljudno javno vprašanje stavimo »Narodnemu Listu« v Celju: Kedaj tekom svojega obstoja je »Novi Slov. Štajerc« kateregakoli narodnega Slovenca ali stranko »najnesramnejše obrekoval«. ? Gospodje dr. Kukovec, dr. Božič, Spindler itd., odgovorite nam **brez zavijanja** na to vprašanje, saj je gornja trditev v št. 25. Vašega lista!

Ožje volitve so potrdile uspeh posameznih glavnih volitev.

V **volilnem okraju Brežice-Sevnica-Laško** je bilo oddanih 8026 glasov. Od teh je dobil dr. Ivan Benkovič 4432 in dež. poslanec Ferd. Roš 3594 glasov. Izvoljen je torej dr. Ivan Benkovič.

V **volilnem okraju Marenberk-Slovenji Gradec-Šoštanj-Gornji Grad** je dobil večino Vinko Ježovnik. Deželni odbornik Robič je ostal v manjšini.

V **Ljubljani** je dobil župan Ivan Hribar 3092 glasov, njegov protikandidat Kregar 2102 glasova. Nemci so z veliko vnemo agitirali in volili zadnjega, kar pa je le vspodbudilo do sedaj nestranskske Slovence, da so šli glasovat za Hribarja.

Kje ste Slovenci v štajerskih mestih in trgih? V Ormožu je dobil slovenski kandidat Rebek 36 glasov, v Konjicah celih 12, v Ljutomeru 64 (pri občinskih volitvah je bilo 113 slovenskih glasov, za državni zbor pa jih ima več volilno pravico kakor za občino!), v Marenberku 16, v Brežicah 44, v Rogatecu 4, na Slatini 2, v Šoštanju 76 (Nemec Markhl pa 137!) itd. Nemška (?) vas Zgornja Vižinga je osramotila marsikaterega malomarnega in brezbriznega Slovenca v naštetih krajih, ker je naštel 118 glasov za Rebeka in le 10 za Markhla! Naši Slovenci v teh trgih in mestih pa so ostali doma in vendar bi lahko povzročili ožjo volitev, če bi vsak Slovenec izvršil svojo politično dolžnost! Sramota zaspancem! V bodoče se to ne sme zgoditi. Kaj stori en glas, se je pokazalo v Ljubljani, kjer je samo zaradi enega glasu bila potrebna ožja volitev. Zapomnite si to!

Koroško — Kranjsko. Pri volitvah v državni zbor je bilo na Koroškem oddanih 7588 slovenskih glasov, ne všteti tisoč onih Slovencev, ki so glasovali za socialne demokrate ali za krščanske socialce. Na Kranjskem pa je bilo oddanih 3709 nemških glasov. Nemci imajo na Kranjskem 2 državni gimnaziji, 1 državno realko, 1 žensko učiteljsko, 1 trgovsko šolo, 1 državno strokovno šolo za obdelovanje lesa in veliko število ljudskih šol. Slovenci na Koroškem pa imajo

le nekaj napol slovenskih ljudskih šol, katere si morajo sami vzdrževati, država ne stori za nas nič!

Ljubljana — Trst. V Ljubljani je oddanih 418 nemških glasov, v Trstu je oddanih 8167 slovenskih glasov. Nemci v Ljubljani imajo 1 gimnazijo, 1 realko, 1 žensko vseučilišče, 1 trgovsko šolo, 1 petrazredno občinsko ljudsko šolo, 1 štirirazredno privatno nemško šolo itd. — Slovenci v Trstu pa nič!

V **Gorici** je bilo oddanih 905 glasov za slovenskega kandidata, 208 za socialnega demokrata in 2183 za Italijana. Tudi v Gorici je skoro tretjina Slovencev.

Štajerčijanci so dobili na celem Spodnjem Štajerskem okoli 6000 glasov. Malo več goldinarjev na leto menda stane nemške meščane in trgovce vzdrževanje izdajalskega lista ptujskega »Štajerca«. To vse in še stokrat toliko jim zopet nanosijo nezavedni slovenski kupci. »Nemcem prijazne Slovence« imenujejo štajerčijanski kandidati sami sebe, v resnici pa so »Slovencem sovražni nemčurji«!

Čudno! Čudno! Ptujski »Štajerc« pravi, da se tiska v 15.000 izvodih. Njegovi kandidati pa so dobili le okrog 6000 glasov po vsem slovenskem ozemlju. Torej niti polovica štajerčijancev ni volila. Dvoje je mogoče: Ali ne verujejo nič temu tistu ali pa je med naročniki tudi precej takih, ki ne smejo voliti. Oboje je nam v zadoščenje.

Slaba tolažba za Wastiana. Mariborski občinski svet je v izredni seji izrekel obžalovanje bivšemu poslancu Wastianu, ker je propadel pri državnoborskih volitvah. Ob enem so ga imenovali za častnega meščana. Privoščimo mu ta »flajšter«.

Mariborski „Narodni Dom“ napreduje, to se pravi prednjači v vsem. Ne le, da dobiš tam slabo in ob enem drago pijačo, ne samo, da moraš čakati na postrežbo dolgo, ne! Sedaj je šele prišel pravi »trumpf« z novim gostilničarjem. Ta mož in njegova natakariča — ali kaj je že — hodita okrog ljudi in sprašujeta »Sie winšen«? Natakariča še pri tem, če kdo želi obedati »kaj pa cuj«? To je smešno. Pretekli četrtek smo imeli v »Domu« tamburaški koncert. Bilo je več oficirjev navzočih, ki so pri svoji mizi prebirali slov. časnike in se po domače zabavali. Pa pride natakariča in jih ogovori nemški! Pojdite se solit Mariborčani, če ne znate napraviti reda niti v »Narodnem domu«. Tako se nam poroča in mi pozivljamo nujno, da se take reči odpravijo.

„Mariborski Sokol“ priredi v nedeljo, dne 9. rožnika ob 3. uri popoldne na vrtu »Narodnega doma« v Mariboru svoj prvi javni nastop, združen z veliko vrtno veselico. — Za zabavo je preskrbljeno vsestranski. — Godbo preskrbi občeznana, izvrstna, polnoštevilna narodna godba iz Slovenske Bistrice, ki spremlja tudi skupne telovadne nastope. V petju se združijo od Gregorčičeve slavnosti sem znani izborni pevci. — Dragoceni dobitki, ki se podele najspretnejšim kegljalcem, vzbujajo že sedaj občno pozornost. — Srečolov, šaljiva pošta itd. izpolnjujejo podrobno zabavo. — Zvečer se nam pa nudi po dolgem odmoru zopet enkrat ples v veliki dvorani ob zvokih izborne godbe. — Obleka za ples navadna. — Ker je čisti dobiček namenjen za nabave telovadnega orodja »Mariborskega Sokola«, katero društvo smatra kot svojo glavno nalogo, krepiti na-

rodni živej v okrožju tukajšnje, za Slovence velevažne postojanke, upamo na tem mnogobrojnejši obisk.

Ljutomer. Dirkalsko društvo v Ljutomeru, v katerem odboru so večinoma Slovenci, razpošilja za dirko izključno nemške letake. Kje ste zavedni slovenski konjerejci! Zakaj pustite, da se naš mili slov. jezik tako nizko ceni?

Iz Ljutomera sta pobrisala kompanjona krojača Boschütz (Božič iz Vogričevce) in Kozuvan (Kocuvan od Male Nedelje). Prvi se je tiho pobral že pred nekaj meseci ter se je nastanil v Ptuj. Drugi pa je te dni »odfural« s prazno mošnjo. Südmarka menda se je že naveličala vzdrževati take odpadnike. No občinske volitve so minule in sedaj ju ne rabijo več. škoda, da se dado naši ljudje tako lahke vloviti v nemčursko mrežo. Pripustite k narodnim društvom da se zavedate! V našem trgu je mnogo trgovskih pomočnikov in obrtniških pomagačev, ki še niso člani naših narodnih društev. Žalostno je, da hodijo ti mladeniči, ki služijo slov. gospodarjem, le v nemško družbo.

Murski „Sokol“ zleti v nedeljo 9. junija k Mali Nedelji, kjer se vrši ljudska veselica s telovadbo, petjem i. dr. Pridite prijatelji našega dičnega Sokola, da si ogrejemo srca za našo domovino ter si ogledamo spomenik vrlega moža Krempla ter rojstni dom našega prvoboritelja dr. Razlaga. Na zdar!

Radgona. Povodenj smo imeli okoli Radgone, posebno v Žetincih, ki je trpela celih 10 dnij in nam napravila mnogo škode: njive je preplavila, krompir je za nič, koruza pogubljena, travniki so blatni, zimska setev je tudi trpela. Voda še ni popolnoma odtekla in kakor kaže sploh še ne bo tako naglo.

Kranjska hranilnica je sprejela v službo Puchingerja, solicatorja pri dr. Plahkiju, najbrž za plačilo, da se je izkazal skrajno nestrpnega proti Slovencem in je vstrajno povsod rogovilil.

Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Ptuj priredi dne 9. junija t. l. veselico pri gospodu Francu Bračiču, krčmarju v Novi vasi. Veselica se vrši samo v slučaju lepega vremena in sicer na prostem. Začetek je točno ob 3. uri popoldne. Vspored: 1. Gledališka igra: »Dobrodošli, kdaj pojedete domu«? Srečolov, 3. šaljiva pošta, konfeti, brezžični brzozjav, šaljivi ribji lov, prodajalna različnih reči v korist društva. 4. Gledališka igra; »Berite novice«, 5. zvečer ples na prostem. 6. med posameznimi točkami in pri prosti zabavi igra slavnoznana godba gospoda Koemut-a 11 mož. Vstopnina za osebo 20 vin. Ker se porabi čisti dobiček za plačanje novega odra, se preplačila hvaležno sprejemajo. Morebitna darila za srečolov sprejema tajnik Ignac Brenčič. Ker si je stavilo društvo težko nalogo, da probudi okolico Ptuja, pričakuje, da se bodo te veselice udeležila tudi zunanja društva in prebivalci. Ob enem prosi, da bi na ta dan druga društva v okolici ne priredila veselice.

Javno vprašanje na c. kr. ministerstvo notranjih zadev. »Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Ptuj« je prosilo slavno c. kr. namestnijo štajersko v Gradcu za dovoljenje, da bi smelo uprizoriti burko »Nemški ne znajo« kar nam je ista z odlokom z dne 9./12. 1906 število 1521/1 praes. prepovedala z opazko, da se priziv (rekuz) zoper ta odlok vloži v štirih tednih od do-

stavljalnega dne računši na na ministerstvo notranjih zadev potom namestnije. Tozadevno prepoved smo dobili dne 14./12. 1906. ter poslali priziv na namestništvo dne 9. prosinca 1907, toraj dva dni pred pretekom štirih tednov. Vendar še, »bralno društvo« v Rogoznici pri Ptuj ni dobilo dosedaj nobenega odgovora na svoj priziv ter si dovoljuje podpisano predsedstvo uljudno vprašati, zakaj še ni njegov priziv dosedaj rešen ni če je visoko ministerstvo voljno, istega v kratkem ugodno rešiti.

Ognjeslav Brenčič
tajnik.

Franc Brenčič
predsednik.

Slovensko gasilno društvo za Ormož in okolico je imelo 5. t. m. svoj občni zbor. Društvo šteje 43 članov ter ima lastno godbo. V preteklem letu je imelo 968/90 K dohodkov, med temi volilo umrle gospe dr. Omulečeve v znesku 600 K in 244/52 K izdatkov. Društvo je pod spretnim vodstvom in lepo uspeva. Enako krepko se držita posestrimi: gasilno društvo v Trgovišču in v Moškanjcih. Pomoč bližnjemu in narodna zavednost jih vodi povsod.

Ormoška podružnica štajerske kmetijske družbe je imela 9. t. m. izredni občni zbor. Predaval je potovalni učitelj gosp. Belle o zboljšanju travnikov in o pridelovanju dobre krme. Odgovarjal je tudi na razna druga gospodarska vprašanja. Navzoči so sklenili ustanoviti »Zadrugo za zboljšanje travnikov.« Vinorejski inštruktor Ašič je govoril o škropljenju trsja in drevja ter o trsnih in drevesnih škodljivcih.

Ptujski „Štajerc“ mora prinašati številko za številko popravke, ker poroča neresnico in obrekuje. Kaj pa tudi more delati družega tak list, katerega urednik je govoril v Ljubljani pred leti za slovensko vseučilišče, potem obetal kot plačan vodja socijalnih demokratov delavcem v Trbovljah in Hrastniku zlate gradove in živel od njihovih žuljev ter konečno izdal vse skupaj in prijadral v Ptuj, da organizira in vodi breznačajno, izdajalsko nemškutarstvo ter govori po shodih najprej proti Maliku in si pozneje strga podplate, hlače in jezik za tega protiaavstrijskega poslanca. V listu ptujskem »Štajercu« širi včasih medene besede, a dejanja Linhartova kažejo, da nosi v svojem srcu hlinbo in sovraštvo do slovenskega kmetijskega ljudstva. Zavedni narodnjaki, storite nasproti ptujskemu »Štajercu« povsod svojo dolžnost! Razkrinkavati in vdariti je treba pastirje in razkropila se bo čreda.

Sv. Marko niže Ptuja. Pri nas je hotel imeti štajerčijanec Peter Zadravec 12. t. m. svoj shod v gostilni Martina Čeha. Toda stopil je z voza tako nesrečno, da si je zlomil roko. Moral se je peljati v ptujsko bolnišnico. Siromak naj bi raje ostal doma, ker pri nas bi tako ničesar ne opravil, in veselil bi se še sedaj svojega zdravja.

Po vsem ptujskem okraju govorijo ljudje s ponosom in veseljem, da je zmagal dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj s tako velikansko večino. Ljudje pač kljub strastni gonji in kljub obrekovanju dobro vedo, komu smejo zaupati in kdo ima največ zmožnosti, da kaj doseže.

Lokavci pri Sv. Križu. Naš občinski urad uraduje še vedno nam v sramoto v nemškem jeziku. Imamo tudi še nemški pečat. Slovenski možje, postanite ven-

der ponosni! Vsak narod spoštuje svoj materni jezik, a vi? Glejte na druge kraje, glejte naše narodne nasprotnike! Od njih se učite. Odpravite to grdo pego in bodite — možje, ki ne trepetajo in ne klečeplazijo pred tujci. Ni treba zaničevati tujege, a ljubiti, gojiti in spoštovati moramo pred vsem svoje.

Velik požar. V Selnici ob Dravi je dne 16. t. m., malo pred poldnem, ravno ob času najhujšega viharja začelo goreti, in sicer ravno na koncu vasi od koder je pihal veter, tako da bi bila čisto gotovo zgorela cela vas z cerkvijo in šolo vred, da niso, kolikor mogoče hitro prišle požarne brambe iz Ruš, Peker in Maribora, ki so z velikim naporom omejile požar na šest poslopij. Škoda je vsekakor ogromna.

Požar. Pogorela so 9. t. m. gospodarska poslopja posestnikov Vodiška, Drakslerja, Kaluže in Martinšeka v Suhodolu blizu Zidanega mosta. Začelo je goreti pri Vodišku, zažgale pa so iskre iz mimohitečega stroja na železnici, ki pelje mimo. Škoda je zelo velika.

Požari. Vsak čas moramo poročati o kakem požaru. Dne 5. t. m. je uničil velik požar skoro celo vas Polče pri Braslovčah, istega dne je zgorelo v župniji Sv. Benedikta v Slovenskih Goricah 6—7 hiš, dan nato je gorelo v Novi vasi blizu tam in še isto noč je pogorelo ne daleč od tam več hiš v vasi Oselj. — Pa tudi na Kranjskem je bil minuli teden velik požar v Kandiji pri Novem Mestu. Stariši, pazite na otroke, ne dajajte jim vžigalic v roke. Kadilec bodite previdni!

Braslovče. Pevsko društvo je 9. t. m. uprizorilo igro »Trije tički«. Naše ljudstvo se ne zabava nikoli tako izborno in se ne smeje nikoli tako od srca kakor pri vpriporitvah takih iger. Hvala igralcem!

Poletni tečaj za vinogradništvo in sadjarstvo, kakor tudi viničarski tečaj se bode vršil v času

od 17. do 22. junija t. l.

na sadjarski in vinarški šoli v Mariboru. Namen prvega tečaja tiči v teoretičnem in praktičnem pouku, kaj treba po leti v vinogradih in sadonosnikih storiti, kako je treba razne škodljivce zatirati. Viničarski tečaj ima pretežni namen praktičnega izvežbanja v istih zadevah.

Število udeležencev prvega tečaja omejeno je na 40, v katerem številu so tudi že zapopadeni oni gg. učitelji, katere štajerski deželni šolski svet za to odloči. V viničarski tečaj sprejme se 20 oseb.

Pouk je brezplačen.

Udeleženci viničarskega tečaja dobivajo v razmerju k sredstvom, katera so za to na razpolago, podporo za obisk. Podporo pa dobijo le tedaj, čim isto izrečno zahtevajo in jim občinski urad potrdi:

1. da so revni posestniki oni sami ali
2. da so sinovi revnih posestnikov, ki bivajo doma ali pa
3. da so viničarji revnih posestnikov.

Kdor se za ta tečaj prijavi, naj to potrdijo predloži ter ob enem svojo starost naznani.

Kdor pa zahteva podporo, naj to v prijavi povdarja.

Z teoretičnim poukom vinogradarstva in sadjarstva prične se dne 17. junija ob 9. uri dopoldne.

Udeleženci viničarskega tečaja morajo pa istega dne že ob 8. uri tu biti.

Prijaviti se treba do 7. junija pri podpisanemu ravnateljstvu.

Ravnateljstvo deželne vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Kmetje, mladeniči! Poslužite se te ugodnosti! Spopolnite svoje znanje v vinogradništvu in sadjarstvu! Doneslo vam bo lepe koristi. Le kdor umno gospodari, ima uspeh.

Tečaj za travniško drenažo se vrši od 3.—8. junija t. l. v Št. Jurju ob južni železnici. Za tečaj je razpisanih 15 ustanov po 20 K, da se lahko tečaja udeležijo tudi ubožnejši. Tečaj je namenjen onim, ki se hočejo učiti izboljševati travnike, močvirja osuševati in presuhe primerno močiti.

Tečaj razpisuje štajerski deželni odbor. Pred vsem se nam zdi čudno, da objavljajo listi to naznanilo šele sedaj, akoravno je bilo podpisano od deželnega odbora že 21. aprila. Priporočati moremo torej le onim ta tečaj, ki se ga vdeležijo na lastne stroške. Oglasiti se morajo vsaj do 8. ure predpoldne v Nendlovi gostilni v Št. Jurju.

Zahtevamo pa posebej, da se vrši tak tečaj tudi v ptujskem okraju. Pred vsem je treba tozadevnega pouka ljudem v Muretincih, Mali vasi. Gajovcih, Forminu, Tibolcih, Samušanih, Brezovcih, pa tudi v večih krajih v Halozah. Občine in kmetijske podružnice potegujte se zanj!

Družba sv. Cirila in Metoda priporoča svoje nove razglednice s podobo priljubljenega nam pesnika župnika Fr. Ks. Meška. Razpošilja jih pisarna družbe sv. Cirila in Metoda, in na to naj se obračajo rodoljubi s svojimi naročili. V zalogi se nahajajo tudi še letošnje spomladanske razglednice. V zalogi jih ima Ivan Bonač v Ljubljani. Našim bralcem iz Slovenskih goric bodo posebno slike našega pisatelja rojaka Meška dobro došle.

Finančno deželno ravnateljstvo hoče po vsej sili naprej ponemčevati. V uradnem listu št. 11. in 12. razpisuje več mest finančnih komisarjev in davčnih uradnikov. Več teh mest je za Spodnje Štajersko, toda ravnateljstvo ne zahteva znanja slov. jezika. To je krivica nasproti slovenskemu prebivalstvu. Mi zahtevamo z vso odločnostjo, da se nastavijo na Spodnještajerskem le Slovenci.

Čujemo posebej, da se misli imenovati Seemann v Mariboru za komisarja finančne straže v Celju. Ta mož ni zmožen slovenskega jezika ne v govoru ne v pisavi. Ne spada torej niti v Maribor, še manj pa v Celje. Poslanec celjskega okraja pozor! Preprečiti je treba tako krivico!

Nekateri volilci pri sv. Lenartu v Slov. goricah so glasovali in celo agitirali za Malika. Hujšega narodnega greha, večje netaktnosti si ne moremo misliti. Po krivdi predsedništva ptujskega slov. pol. društva in vodjev pri sv. Lenartu nismo imeli svojega števnege slovenskega kandidata. Ostati bi morali torej doma, ne pa podpirati svoje najhujše narodne nasprotnike. Tega nemškutarenja ne opravičijo tudi najbolj blesteče Malikove obljube. Pomnite to, gg. pri sv. Lenartu! Narodno, pa tudi gospodarsko so dela drugače.

Ne postanite v narodnem prepričanju nasledniki Mravljakovi!

Rojaki, ne pozabite nam poročati vsake najmanjše krivice, ki se Vam godi na javnih c. kr. uradih. Natančno opišite vsako krivico, vsako napačno ravnanje pri sodnijah, davkarijah, okrajnih glavarstvih, pri poštah in sploh pri vseh javnih uradih. Le tako bomo naredili red, koristili vam in naučili naše nasprotnike spoštovati naš jezik in nas same. Bodimo neizprosni, odločni!

Dopisi.

Iz Cirkovec nad Ptujem. V našem kraju imamo čudne ljudi, ki so nezadovoljni sami s seboj, še bolj pa z drugimi. Da so ti ljudje častilci ptujskega »Štajerca« in škodljivih njegovih prizadevanj, je pač samoumevno. Še bolj razumljivo bo vsem bralcem to, ako povemo, da so to *odstavljani* železničarji, falirani gimnazijci in razni žagarji in mesarji. Tukaj jih imenujemo kratkomalo prežarje. Imamo namreč lepo novo cerkev. Nekaj teh izvoljencev ptujskega »Štajerca« je imelo v stari cerkvi sedeže, zato so jih hoteli imeti tudi v novi in naš cerkveni odbor z župnikom na čelu jim jih je tudi dal, akoravno ti »Štajercijanci« niso hoteli prav nič prispevati k novi cerkvi in novi notranji opravi ter novim stolom. Sedaj se zgubi včasih ta ali oni v cerkev in prav oblastno sedi na brezplačnem sedežu, zato ime: prežarji.

Toda ti ljudje imajo še tudi druge bolečine. Ker sami s svojo blaženo nemščino ne morejo doseči družega, kakor da delajo zdražbo in živijo večmoma od slovenskega našega kraja, hočejo neumne napraviti tudi druge. V ta namen so skrпали prošnjo za ponemčenje naše narodne šole, ponarejali so podpise in lovili ljudi v svoje nemškutarske zanjke. To omenjamo za danes. Drugič bomo opisali natančneje njihovo početje in si tudi osebe ogledali bolj od blizu. Na svidenje!

Od sv. Marka. (Izid volitev.) Kandidat po naši volji je bil dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik na Dunaju. Bila še sta Zadavec in nemški župan in pek Ornig. znan Štajerčev krušni oče. Slovenci smo agitirali za slovenskega kandidata dr. Ploja, kar pa ni bilo brezuspešno. V naši župniji se je volilo pred vsem dobro kajti povsod je imel dr. Ploj, veliko večino, in nemčurski Ornig je občutil povsod narodni in poslanski požar.

Nekdo pa se je vendar brigal za Ornigov mandat. In kdo je bil to in kje je bilo? To je bil znani delavevoditelj Cvetko pri regulaciji Pesnice. Dan pred volitvo je imel kar celi govor za župana Orniga, lagal je, da je Ornig delal prošnje za regulacijo Pesnice in da mu moramo zato hvaležni biti, ker je regulacijo izposloval. Rekel je: »Pokažimo mu s tem njegovo čast, da ga volimo,« pa nabrisal se je. Z Dravo je ravno tako. Bi se Ornig brigal zato, ako slovenskih poslancev ne bi bilo, gotovo da ne. Slovenski poslanci, Vam smo mi Slovenci dali svoje zaupanje, da nas zastopate in naše zaupanje opravičite.

Slov. fant.

Od sv. Lenarta v Slov. goricah. Nemčurska nestrpnost. Pri Sv. Lenartu živi samo od slovenskih grošev med drugimi nemškutarji tudi eden, ki se piše »Jo-

hann S.« Od Nemcev rešil je dozdej edinole par kronic — a še zato barantijo bil je pošteno kaznovan. Ves drugi denar dobiva le iz slovenskih rok. Če pride k njemu slovenski kmet misli, da se bode gospod S. same prijaznosti kar raztalil. »Očka« sem, »očka« tje, in vse lepo slovenski. Ta človek vendar ne more biti sovražnik Slovencev!

Kaj pa da! Slovenec je za njega dober, dokler mu nosi denar, sicer pa mu da ošabno svojo brco.

To dokazal je najbolje z nastopnim svojim delanjem.

Imel je skoz par mesecev uslužbenca, moža, ki ni samo govoril slovenski, marveč je bil za njegovo nesrečo tudi po mišljenju Slovenec, Že koj od začetka njegovega prihoda pokazal je temu gospod šef precej jasno svoje mišljenje ter izrazil željo, da se naj drži izključno le nemške družbe. Mož je ubogal v kolikor mu je to dopuščalo njegovo narodno prepričanje. Kljub temu bil je član slovenske čitalnice. V zabavo svojim članom priredila je ta v februarju plesno veselico, katera se je tudi udeležil omenjeni gospod.

To bilo je ošabnemu S. preveč. Takoj mu je odpovedal službo in ubogi revež Slovenec moral je iz slovenske svoje domovine — naprej.

Slovenski tržani in okoličani! Kaj porečete k temu? Ali ne zasluži tak trgovec, ki zaničuje naše ljudi in jih podi iz službe, ker častijo svoj materni jezik, da se ga ogibljemo? Kdo se bo dal po nepotrebem zaničevati? Zavednost in odločnost mora prešiniti vsakega. Skrbimo za to!

Gospodarske vesti.

Vinogradniki! Silno važno je, da večkrat in pravočasno škropite vinske trte. Ne zamujajte tega posla! Samo par zamujenih dni vam lahko odnese tretjino pridelka. Le pravočasno in dobro opravljeno delo ima uspeh. Kdor zamudi pravi čas, meče le denar iz žepa in trati dragoceni čas.

Posestniki pozor! Bliža se čas, ko boste delali s stroji, mlatili rž, pšenico i. t. d. Vsako leto se pripeti vsled neprevidnosti ali po naključju pri tem kaka nesreča. Soodgovorni so posestniki strojev in vračati morajo poškodovanemu deloma, ako ne popolnoma stroške zaradi poškodbe. Že enkrat smo pred meseci v našem listu opozarjali, da plačuje dežela gotovo svoto kot zavarovalnino. Kmetskim posestnikom ni treba plačati nič, morajo se le pravočasno vsako leto naznani pri svojem občinskem uradu. Ne pozabite na to! Ubogim ponesrečencem priskrbite s tem odškodnino, a sebi prihranite veliko potov in stroškov.

Kako je ravnati z jajci za valjenje. Za valjenje je rabiti le sveža jajca k večjemu 14 dni stara. Jemati jih je od kokoši, ki dajejo največja in največ jajec. Jajca sama morajo biti pravilne oblike, enakomerno in lepo zaokrožena. Shranjevati jih je na hladnem prostoru in obračati. Če si naročil jajca od drugod in jih dobiš po pošti, jih ni dobro takoj podložiti kokoši, ampak pustiti jih je 1 do 2 dni pri miru na hladnem kraju. Nele potem naj se podlože kokoši.

Poročilo c. kr. poljedelskega ministerstva o setvah na Avstrijskem v prvi polovici maja 1907. Vreme je bilo neugodno. Konec aprila nepričakovana zima in sneg, potem v prvi polovici maja nagla skoro poletna vročina. Vsled dežja in kopnenja snega so v mnogih krajih bile hude povodnji. Skoro tretina zimske rži (žita) se je morala podorati. Le na južnem Tirolskem

in srednjem Češkem so lepe setve. Splošno je rž zaostala v rasti za tri tedne, le v posameznih ugodnejših krajih že gre v klasje. Zimska pšenica se je proti zimskim in vremenskim nezgodam boljše držala in se popravlja, da je upati še na boljšo žetev. Na Spodnjem Štajerskem so škodovali zimskim setvam tudi krti, v nekaterih drugih deželah pa posebno poljske miši. Pomladne setve so se vsled mrzlega aprilskega vremena morale pretrgati in še zdaj niso končane. Vkljub neugodnemu vremenu in hudi vročini ter suši je jaro silje še precej dobro vzkliko. Ječmen je v posameznih delih kranjske in drugih dežel redke, sicer pa stoji dobro. Oves je skoro povsod posejan in se dobro razvija. Koruza je razun Srednje Štajerske že povsod posejana. Sajenje krompirja je neugodno vreme zavleklo. Rani krompir v Istri je začel gniti. Večinoma je krompir že vzklik, v posameznih krajih ga že vdrugič okopavajo ali ogrebajo. Detelja je v nekaterih krajih trpela od miši, drugod od povodenj, splošno pa stoji dobro, čeravno je zaostala. Izdaten dež bi ji kaj dobro služil. (Je med tem že prišel.) Istotako je s travniki. Vsled zaostale rasti in porabnosti pašnikov je zlasti na Kranjskem, Tirolskem in v Galiciji pomanjkanje krme. Vinska trta je razun južnih dežel skoro povsod trpela vsled mraza. O hmelju je dozdej malo poročil, glase pa se ugodno. Sadno drevje je šele v drugem tednu maja začelo cvesti. Kolikor se more zdaj ceniti, bo srednje dober pridelek, kjer niso zajci in ujme (mraz, gosenice itd.) napravili preveč škode.

Šaljivec.

Volilne uganjke.

Prvi: Ti, zakaj pa je danes Ornig tako slabe volje?

Drugi: Ker vidi, da je veliko več pametnih volilcev, kakor si je on mislil.

Pavel: Kaj praviš, kdaj bodo zmagali na Slovenskem nemškutarji?

Franc: Ko bodo imeli samo oni volilno pravico.

Jaka: Zakaj pa ne pride Ornig od morja, kjer »zdravi svoja ušesa,« tako dolgo domov?

Tina: Ker se mu slovenski volilci povedali tako glasno na uho, da nočejo njega in njegovih pristašev, da je resno na ušesih obolel.

Kako si je pomagal?

Nek zdravnik ni mogel trpeti, da bolniki več govorijo, kakor jih je vprašal. Nekoč pride tudi k neki jezični ženi in ko jo preišče ter hoče podati svoje zdravniške nasvete, ne more do besede. Reče torej: »Pokažite mi hitro jezik.« Žena uboga. »Pustite ga tako dolgo zunaj, da vam rečem: dovolj.« Zdravnik je mirno

gledal jezik in med tem podal svoje nasvete, konečno pa mirno rekel: »Dovolj.« Tako je prišel do besede in nemoteno govoril.

Ali je res?

Prvi: Zakaj imajo navadno ženske prej slabe in ponarejene zobe kakor možje?

Drugi: Ker z malimi izjemami vse »črez zobe vlačijo« in jih torej prej porabijo.

Dobro mu je odgovoril.

Nek uradnik je imel grdo navado, da je surovo ošteval stranke. Tudi nek kmet pride k uradniku, ki se razjezi radi malenkosti in pravi jezno: »Vsi kmetje so tepci.«

Kmet hitro odgovori: »Ampak vsi tepci niso kmetje.«

Največa dobrota in skromna želja.

Tolažnik: Saj na svetu tako ni nič dobrega. Človek rad umerje.

Bolnik: Ah, veš, svinjske rebrea pa so le dobre in rad bi jih še enkrat jedel.

Listnica uredništva.

Prav iskreno se zahvaljujemo našim dopisnikom za poročila iz volišč, prosimo pa, naj oprostite, da nekaterih obsežnih dopisov ne moremo radi pomanjkanja prostora objaviti. Veselite se lepega uspeha z nami, ostanite nam zvesti bralci in sotrudniki! Ne počitek, ampak neumorno delo naj nas vodi, da bo naš nastop drugič še sijajnejši. Zdravi! — Gosp. J. K. pri Sv. L. v Slov. Gor.: Vaše pojasnilo ne velja. Ne moremo si misliti nobenega Slovenca, ki se navdušuje za M. Ravno isto bi dosegli z abstinenco. To velja za vse, ki so ravnali enako.

Prodaja košnje.

V prvi polovici meseca junija, t. l. se bode na vseh travnikih grajščine Dobrova (v občini Dolena in Bilečka vas) prodajala košnja potom dražbe. Dan se bode pri sosednih cerkvah posebej naznanil.

Ptuj, dne 26. majnika 1907.

Načelstvo posojilnice v Ptuj.

Vojaška pisarna EMIL KOKSTEIN

Gradec, Stempfergasse 3, daje pojasnila, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja itd. v vseh vojaških zadevah 10

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam iz lekarne Angelja varihar' A. THIERRY v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z nuno 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5—

Thierryjevo centifolijsko mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja, poškodbe itd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošno znani in staroslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogoški Slatini.

Zaloge po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisoči izvornih zahvalnih pism zastoj in poštnine prosto.

F. PAMM, Krakovo,

Zielonove ulice 3.

Razpožilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto bogato ilustr. cenike o urah, zlatnimi, srebrnimi, orodju in godalih.

Ura z verižico samo 3 krone.

Vsak dobi krasno žepno uro z gloria srebrom sistem Roskopf, ankerica, dobro idočo z pozlačeno močno verižico vred samo za 3 krone. 3 ure z vzrižicami 8 kron. Pošilja se po povzetju ali pa denar naprej. Glavna razpošiljalna tvrdka S. URBACH, Krakov št. 96.

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Priporočajte, naročajte

in širite

„Novi Slov. Štajerc“!

Južnoštajerska hranilnica

v Celju Narodni dom

za katero jamčijo okraji: Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah, Vrasko za popolno varnost vlog in za njihovo, po pravilih določeno obrestovanje do neomejene visokosti, ima sedaj hranilnih vlog 4,000.000. K.

Hranilnica posluje s strankami vsak torek in petek dopoldne, za druga opravila pa je urad odprt vsak dan ob navadnih uradnih urah. Hranilne vloge obrestuje po 4 odstotke in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje hranilnica rentni davek sama in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobe isti popolnoma nad 4 odstotke obresti.

Izposojuje pa od dne 1. januarja leta 1905 na zemljiško varnost po 4 tri četrto odstotkov, občinam, korporacijam navedenih petih okrajev po 4 in pol odstotkov obresti.

13

Posojilnica v Celju

v lastni hiši „Narodni dom“

Posojilnica v Celju ki je bila leta 1881 neomejeno zavezo ustanovljena, šteje sedaj nad 4200 zadrušnikov, kateri imajo vsega nad 88.000 K

vplačanih deležev ter ima sedaj nad 6 milijonov K hranilnih vlog in nad

330.000 kron

rezervnega zaklada.

Hranilne vloge sprejema od vsakega, ako tudi ni član zadruga ter jih obrestuje po 4¹/₄%, posojilnica plačuje

rentni davek

sama, ne da bi ga odtegnila vlagateljem. Posojila daje na osebni in hipotekarni kredit proti 5¹/₂% in 5% obrestovanju.

Posojilnica uraduje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne razun nedelje in praznike.

Trgovina s papirjem, pi salnim in risalnim orodjem

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peresnike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najpreprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene. Priznana dobro blago. Solidna in točna postrežba